

ACC. N:R. M. 7580 : 1-7.

Landskap: *Småland*

Upptecknat av: *Edith Österlund*

Härad: *Västbo*

Adress: *Box 5, Hillerstorp*

Socken: *Kulltorp*

Berättat av: *Lenna Österlund*

Uppteckningsår: *1941*

Född år *1862* i *Kulltorp*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Småland - original.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 7580

Landskap:

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Småland
 Västbo
 Kulltryp
 1941
 Edith Östlund
 Box 5, Kulltryp
 Emma Östlund
 1862, Kulltryp.

Hils Nilsson i Trästryp
 född i början av 1850-talet
 och son till bokprataren
 Nilsson. Därtill var både
 bokpratare och original på
 sin tid. Även var han känd
 för sin övermåttliga giv-
 het som övergick allt sunt
 förstånd.

Senom eget trådet ar-
 bete betulde han skulder
 ut som häftade vid fri-
 äldrarnas gärd och arbet-
 de sig fram till en borgen

För g.
 offentlig-
 givn.

Skriv endast på denna sida!

Välbesutten komde. Men med
buzenheten kom också den
stora snålheten. Använd-
naden till förtärligheten stök-
te han med kedor. Då kunde
han af honom bli rik.
Men, skogen steg i värd
och visse blev rikare och
rikare för varje år som gick.

För bilen han gick och
behövde söka läkare. Det
var vi vi med apostoliska
na, som man kunde säga
till Gungby fram och åter.
Det blev 20 mil alltsam-
man. Håvål då han gick
han tog han en storma.
Detta skuren det var kört

och även en kall sådan, och
fraskade barfota de tio mil-
en. Strumpor brukade han
aldrig använda någon-
samt ty det var sommar
eller vinter. Ty detta an-
sig han vara alldeles o-
nödigt. Han gick alltid med
långa fötter eller ligger
stöd som man sade kivan
da det snall av kild i
kunnarna. Hans fötter var
alldeles frivridna och fr-
störda av frost och kyl.
Han grnade på alla vägar
gick han skulle draga på
sina stölar, men gick gir-
de det i varje fall.

Hisse var ogift, men hade
en gammal ofärdig piga
till hushållerska. Hennes
hade inget hem, och hade
samma anspråk. Hon hade
en jumbulig lög lön. Trots
detta fick hon taga av
sin lön frivilligt slant-
ar om hon ville ha något
sovel till potatisen. Hiss
ville bara ha sill och
potatis. Turst köpte han
heller ingen. Vile pigan
ha toat fick hon köpa sig
sjöter och då brättade han
sig också med den. Köpte
hon fläsk eller kött bjäl-
te han till att äta upp

Det men ville inget betula.
Här kan sålde kvesten satte
kan in varanda nejor
banken. Och aldrig någon
sin fick han se en skymt
av dem mer i sitt liv.
Han framlevde sin tid
ogift och släktingarna störde
sig om honom vid tanken
på det feta och som en
gång skulle tillfalla dem
eller deras barn. Han tålde
inte se släkten, ty han vis-
ke mycket väl att de inget
kallat önskade än se honom
falla ifrån på det att de
skulle få ty i det han
ägnade. Folk i gårdarna bruka-

de skänkte med honom
om släktingarna och arvet.
Då svorade Hesse på det
fr: honom säregna försä-
katt som var honom ägt:
"Jag ska försä det!" Detta
gjorde han of då han var
kallt fr: sin bil det sam-
ma.

Han lämnade en osed-
vanligt stor förmögenhet efter
sig då han dog. Fjerdome-
nare of heller långvarig så
att han hann ordna med
sin avsejansbrev. Arvet
ledde till mycket bråk och
kiv då det skulle delas. Och
så smula voro släktingarna

så att de knappast användes
göra en ordentlig begravning
efter honom.

De två systerarna som
skulle dela arvet blev
ovänner för livet vid
dessa tillfälle och frigif-
des aldrig sedan medan
hvida utövar i livet.

Barnen efter dem åt-
minstone en del av dem
blevo i sin hem lika
snälla om inte bättre och
har säkert aldrig vägat
vara värd av Hisses
pengar som vidvarerna
frivilligt skänkte dem under
sin livstid...